

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem er jo Repræsentant for en ganske særlig Aktivisme indenfor Konservatismen, en Aktivisme, som er lokalt begrænset, og som finder sin Leveberettigelse i et gennemført Angreb paa det konservative Folkeparti og i talrige Mistænkeliggørelser af Venstre og uvenlig Behandling af den af Venstre udgaaede Regering, og det ærede Medlem er jo, i nøje Overensstemmelse med sin Mission, ogsaa optraadt fremmede disse Formaal under Forhandlingerne her i Aften. Jeg plejer i Almindelighed ikke at modsige det ærede Medlem; han gør jo sin Pligt, den, som han er gaaet ind for, og som en særlig Kreds af Vælgere har betroet ham. Det er ganske vist ikke en Pligt, hvis Opfyldelse afsætter noget positivt Resultat paa noget Punkt, men endfin, han gør den, og det kan man i og for sig kun anerkende. Men det ærede Medlem maa jo dog forstaa, at dette kan ikke udstrækkes til, at han Gang paa Gang, ogsaa her i Aften, gentager Paastande, som udtrykkeligt fra den Side, som disse Paastande er rettet imod, er betegnet som uden Forbindelse med Virkeligheden og uden Forbindelse med Sandheden. En Paastand om, at man fra Regeringens Side ensidigt peger paa Arbejdslønnen, paa Haandens Arbejders Løn som Ulykken i Produktionslivet for Øjeblikket og som det Moment i Produktionsprisen, som der skal sættes ind paa, en saadan Paastand er urigtig, den er usandfærdig. Det ærede Medlem vil ikke kunne underbygge den ved noget som helst Citat af Udtalelser fra ansvarlig Side. Og saa burde det ærede Medlem, hvis Intelligens jo i øvrigt paa saa mange Omraader tillader ham at sætte sig objektivt ind i Sagerne, ikke her Gang paa Gang gentage denne Sigelse.

Det ærede Medlem spørger mig, om jeg ikke mener, at Konsekvensen af den gennemførte Deflationspolitik maa være, at Arbejdsgiverne skrider til Lockout, og det ærede Medlem fortsætter med at spørge, om ikke jeg, om ikke Regeringen mener, at det er overordentlig urigtigt, at Overenskomster, som udløb den 1. September eller udløber senere, men som der blev Adgang til at opsiges den 1. September, forlænges. Jeg skal dertil svare det ærede Medlem, at Overenskomster angaaende Arbejdsforhold og Arbejdsvilkaar sluttet af Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne som suveræne hver for sig og paa disse

Organisationers Ansvar, og derfor maa, naar man peger paa Ansvaret for den Produktionsmiserie, vi er inde i, Fingeren ikke rettes mod de Samfundsorganer, Regering og Rigsdag, som er uden Indflydelse paa disse Overenskomster, men først og fremmest paa de Parter, som har Ansvaret for deres Afslutning.

Jeg vil derfor slet ikke vende mig kritisk mod den Villighed, som man fra Arbejdsgiverside har vist til at forlænge Overenskomster ogsaa indenfor saadanne Fag, hvor der i Forvejen er en betydelig Arbejdsløshed, thi jeg ser deri et Udtryk for den Sandhed, som ogsaa jeg har Øje for, at vort Samfund under de tilstedeværende vanskelige Vilkaar, under den økonomiske Depression, vi gennemlever, ikke mindst som Følge af vor alt for høje Prisniveau sammenlignet med Prisniveauet i andre Lande, ikke taaler en omfattende Erhvervskamp. Jeg ser Forlængelsen af disse Overenskomster som Udtryk for et Haab, der endnu lever indenfor Arbejdsgivernes Kreds med Hensyn til Muligheden for ad fredelige Veje at naa det samme Maal, som man maaske hurtigere, men med umaadelige Tab og ledsaget af stor Sorg og Ulykke kunde naa gennem Arbejdskampen. Derfor har heller ikke jeg nogen Sinde, saaledes som det er blevet paastaet fra socialdemokratisk Side, provokeret en Lockout-Politik, og det ærede Medlem burde heller ikke gøre det gennem Udtalelser som dem, det ærede Medlem har fremsat her i Aften.

Jeg tror, at den Forhandling, som har været ført her i Tilknytning til det foreliggende Lovforslag, har bidraget til at kaste Lys over Stillingen til dette Lovforslag og Stillingen til Understøttelse kontra Arbejde som Middel til at støtte dem, der kastes ud af det private Arbejdsmarked, og jeg tror, at det for hele denne Sags Behandling i den kommende Tid er overordentlig nyttigt, at vi her paa Rigsdagen har faaet Lejlighed til, ogsaa gennem Formandens Liberalitet, at faa belyst de forskellige Sider af denne Sag og de forskellige Opfattelser, som Partierne og Regeringen har af dette Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er selvfølgelig behageligt for mig, at jeg har glædet de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr.